

Yarım Kalan

– MESUT ÇİFTÇİ · 05 Nisan 2024

Yabani bir diken gibi zihnimde; Yapmadıklarımın pişmanlığı,
Yapış yapış bir zift tabakası var yüreğimde,
Temizlemeye çalıştıkça her yeri kirleten
Ve yok eden gördüğü her saflığı.

Yıllar sonra başını iki elinin arasında tutan adem,
Bu ben miyim gerçekten?
Benim mi bu hayal kırıklıkları,
Acı veren hatıralar,
Kabuk bağlayamamış yaralar,
Bitip tükenmek bilmeyen sızılar,
Sızlanmalar,
Boy boy ne yapsam olmuyorlar,
Bu çaresizlik,
Bu hüznün,
Bu bitmeyen kış,
Bu bataklık yapış yapış,
Bu dinmeyen acı yağış,
Hepsi benim mi hakikaten?

Oysa en çok ben istemiřtim gülmeyi,
En çok ben dřlemiřtim geleceęi,
En çok benim hayalim vardı,
Bu yer, bu gök hepsi bana dardı.

Kırlangıçları da severdim,
Baharda ačan beyaz çiçekleri de,
Kitaplar okur, řiirler ezberlerdim,
Zihnimin her köşesine ayrı bir hayal tohumu ekerdim,
Dünyayı sığdırmaya çalışırdım avuçlarıma,
Güneři, ayı
Ve her bir dolunayı
Ayrı ayrı taşırdım düşlerimde.

Sonra bir akřam,
Paslı metal tadı ağzımda,
Midemde yangınlar,
Kan çanaęına dönmüř gözler aynalarda,
Bu olmamışlık,
Bu yapamamışlık,
Bu piřmanlık
Ne ara yapıştı yakama?
Ne kadar intizar etsem az kalır zamana.